

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และแสดงถึงความเป็นไทย เป็นเครื่องมือที่คนไทยใช้ติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันเพื่อสร้างความเข้าใจและความร่วมมือซึ่งกันและกัน ใช้ประกอบอาชีพ ตลอดจนเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้และประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ความคิดให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี อีกทั้งเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะด้านต่างๆ นอกจากนี้ ภาษาไทยยังเป็นสื่อแสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมและประเพณี ดังนั้นภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2544ข : 3) ฉะนั้น การที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมไทย จึงจำเป็นต้องมีความรู้ทางภาษาไทยเป็นอย่างดี กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงได้กำหนดให้ภาษาไทยเป็นวิชาชีพพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระหลักการใช้ภาษาไทย ซึ่งเป็นสาระที่ว่าด้วยระเบียบแบบแผนของภาษาไทย ซึ่งเป็นสาระหนึ่งที่กำหนดให้นักเรียนทุกคนต้องเรียน สำหรับเป็นแนวทางที่จะช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องและเข้าใจตรงกัน เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การใช้ภาษาไทยให้แตกฉาน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะและการสื่อสารในระดับต่างๆ ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบัน เป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาการและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้ทุกคนต้องตระหนักถึงการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง ทั้งนี้ เพื่อป้องกันข้อผิดพลาดในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน

การสอนหลักภาษาไทย เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ถึงหลักเกณฑ์ของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับกลวิธีการสอนซึ่งครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการปลูกฝัง และหากวิธีการสอนให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักภาษาไทยอย่างถ่องแท้แม่นยำ เกิดความรักและสนใจในภาษาไทย แต่จากประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้วิจัยพบว่า ตัวผู้สอนยังขาดประสบการณ์

การสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษา ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและการฝึกฝน ครูผู้สอนได้ใช้หนังสือตำราเรียนเป็นหลัก จึงทำให้ขาดกลวิธีการสอนที่น่าสนใจ อีกทั้งบริบททางสังคมของนักเรียนโรงเรียนวัดวังสิงห์คำ เป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในสังคมเมืองกึ่งชนบท มีการใช้ภาษาถิ่นมากกว่าภาษาไทยมาตรฐาน ประกอบกับฐานะเศรษฐกิจทางครอบครัวของนักเรียนที่ผู้ปกครองต้องดิ้นรนทำมาหากิน โดยการไปรับจ้างต่างถิ่นเป็นระยะเวลานาน ส่งผลให้นักเรียนขาดการดูแลเอาใจใส่ด้านการเรียน และขาดความสนใจในการเรียน ขาดการใฝ่รู้ใฝ่เรียน ขาดทักษะการแสวงหาความรู้ และการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนหลักภาษาไทย โดยคิดว่าการเรียนหลักภาษาไทยเป็นเรื่องยาก ต้องใช้การท่องจำ และเมื่อมีข้อบกพร่อง ครูมักจะตำหนิมากกว่าให้กำลังใจ ทำให้นักเรียนไม่มีกำลังใจเรียน จึงส่งผลให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนมีผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ต่ำกว่าเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดไว้ โดยเฉพาะมาตรฐานการเรียนรู้ ท 4.1 ว่าด้วย เรื่องการเข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2553 : <http://www.niets.or.th/>.)

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลักภาษาไทยโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการพัฒนาขีดความสามารถของผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ เน้นกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบและมีเหตุผล มุ่งให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้อย่างจริงจัง วิเคราะห์ สังเคราะห์ รวมทั้งรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักแก้ปัญหาด้วยตัวเอง นอกจากนี้ ยังรู้จักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยวิธีการต่างๆจนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ และสาระหลักการใช้ภาษาเป็นสาระที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับระเบียบแบบแผนของภาษา กฎเกณฑ์ หลักการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องนั้น การจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้มีทักษะในการสร้างองค์ความรู้หรือสร้างความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ นั้นเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจสิ่งต่างๆรอบตัวได้ง่ายขึ้น สามารถจัดสิ่งต่างๆหรือเรื่องต่างๆเป็นประเภทหรือระบบเพื่ออำนวยความสะดวกและเข้าใจ ทำให้มีแนวทางในการให้คำอธิบายเกี่ยวกับวัตถุ เรื่องราว หรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้ จนทำให้สามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้องอันเป็นประโยชน์ต่อการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี (นลินี บำเรอราช, 2544 : 1)

นอกจากนี้ยังสามารถนำความรู้ความเข้าใจที่เป็นระบบไปประยุกต์ใช้ในการเรียนระดับที่สูงขึ้น ซึ่งทำให้เกิดการพัฒนาการเรียนของนักเรียนดีขึ้น และยังสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2544 : 31-32) โดยเฉพาะเรื่องชนิดของคำทั้ง 7 ชนิด ประกอบไปด้วย คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำบุพบท คำวิเศษณ์ คำสันธาน และคำ

อุทยาน ซึ่งการนำชนิดของคำไปใช้ให้ถูกต้องนั้นเป็นสิ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้อยู่มาก เพื่อไม่ให้
นักเรียนเกิดความสับสนในการนำไปใช้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดได้นั้น ผู้วิจัย
พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสืบเสาะหาความรู้แบบ 5 ขั้นตอนของสถาบัน
การสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ทำให้ให้นักเรียนได้รับความรู้จากการคิด และ
การแสวงหามาด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2544 :
36) ที่ได้กล่าวถึง การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ว่าเป็นการสอนที่เน้นการพัฒนาความสามารถใน
การแก้ปัญหาด้วยวิธีการฝึกให้นักเรียนรู้จักค้นหาความรู้ โดยใช้กระบวนการทางความคิดหาเหตุผล
จนค้นพบความรู้หรือแนวทางแก้ไขปัญหานั้นที่ถูกต้องด้วยตนเอง โดยครูตั้งคำถามประเภทกระตุ้นให้
นักเรียนใช้ความคิดหาวิธีการแก้ปัญหาได้เอง และสามารถนำวิธีการแก้ปัญหานั้นมาแก้ปัญหาค้น
ซักแมน (Suchman อ้างถึงใน พัทธรา วีระเผ่า, 2544 : 10) ให้แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการ
เรียน การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ว่าการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ช่วยส่งเสริมให้
นักเรียน มีความสามารถในการค้นคว้าและสืบเสาะหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะช่วยให้เด็กเกิด
ความคิดอย่างมีเหตุผล และก่อให้เกิดการเรียนรู้มากกว่าการสอนที่ครูเป็นผู้บอกให้ทั้งหมดหรือ
มากกว่าที่ให้นักเรียนไปเรียนเองตามตำราอย่างเดียว ผู้เรียนมีอิสระในการแสวงหาความรู้ได้อย่าง
เหมาะสมตามความสามารถของตนเอง เป็นการสอนที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการค้นหาความรู้ได้
เป็นอย่างดี เพราะนักเรียนสนุกสนาน สามารถร่วมกิจกรรมได้อย่างอิสระและความรู้ที่ได้จากการ
เรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้จะมีคุณค่า มีความหมายสำหรับนักเรียนมากกว่าความรู้ที่ได้
จากคนอื่นบอกให้จำ เพราะฉะนั้นนักเรียนเป็นผู้ค้นพบความรู้ต่างๆ ได้ด้วยตนเอง ความรู้ที่เกิดขึ้นโดย
วิธีนี้จะฝังแน่นและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนได้นาน จะเห็นได้ว่าทฤษฎีการเรียนรู้แบบนี้ฝึกให้
ผู้เรียนได้ใช้ ทั้งทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด และการคิดให้สอดคล้องสัมพันธ์
กัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมบัติ การจนารักพงศ์ (2549: 10) ที่กล่าวว่า เมื่อผู้เรียนได้เรียน
ผ่านขั้นตอนต่างๆ ตามทฤษฎีการสืบเสาะหาความรู้แล้วจะทำให้ได้รับการพัฒนาทั้งในด้านมโน
ทัศน์ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์และทักษะการคิด การสร้างองค์ความรู้ทางภาษาไทยนั้นก็
เช่นเดียวกัน ควรฝึกให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงให้มากขึ้น เพื่อที่ผู้เรียนจะสามารถสร้างองค์ความรู้ได้
ด้วยตนเอง เกิดความรู้ความเข้าใจและมีทักษะที่ถูกต้อง ที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและเป็น
พื้นฐานการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นได้อย่างเหมาะสม อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป การนำ
กิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้มาใช้ในการเรียนเรื่อง ชนิดของคำทั้ง 7 ชนิด จะช่วยให้
นักเรียนสร้างองค์ความรู้หรือสร้างความคิดรวบยอดเกี่ยวกับชนิดของคำได้อย่างถูกต้อง และเกิด
การเรียนรู้ที่มีความหมายนักเรียนสามารถจัดระบบความรู้ไว้อย่างเป็นระบบระเบียบทำให้จดจำ

ได้ง่ายและสามารถหยิบยอกความรู้เหล่านั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไปได้ การติดต่อสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจกับผู้อื่นก็เป็นไปได้ด้วยดี เพราะมีความคิดรวบยอดในเรื่องของชนิดของคำทั้ง 7 ชนิด

จากความดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงนำกิจกรรมการสืบเสาะหาความรู้มาใช้ในการฝึกทักษะการสร้างความคิดรวบยอดหลักภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำทั้ง 7 ชนิด โดยหวังว่าผู้เรียนจะสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง เกิดความรู้ความเข้าใจและมีทักษะที่ถูกต้องที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นได้อย่างเหมาะสม อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแผนการจัดกิจกรรมการสืบเสาะหาความรู้ พัฒนาความคิดรวบยอด หลักภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของความคิดรวบยอดหลักภาษาไทยก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการสืบเสาะหาความรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการสอนความคิดรวบยอดหลักภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการสืบเสาะหาความรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดวังสิงห์คำ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 15 คน

ขอบเขตของตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ การจัดกิจกรรมการสืบเสาะหาความรู้
2. ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ของความคิดรวบยอดหลักภาษาไทย เรื่องชนิดของคำ และความพึงพอใจของประชากรที่มีต่อกิจกรรมการสืบเสาะหาความรู้

ขอบเขตเนื้อหา

1. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ความคิดรวบยอดหลักภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการสืบเสาะหาความรู้ โดยยึดสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วยสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา มาตรฐานการเรียนรู้ ท 4.1 ว่าด้วยเรื่อง การเข้าใจธรรมชาติของภาษา

และหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เกี่ยวกับ ชนิดของคำทั้ง 7 ชนิด ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน และคำอุทานเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หลักภาษา เรื่อง ชนิดของคำทั้ง 7 ชนิด ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน และอุทาน

2. แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอน ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ ขั้นสร้างความสนใจ ขั้นสำรวจและค้นหา ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป และขั้นขยายความรู้และประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

แผนการจัดกิจกรรมการสืบเสาะหาความรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 20 แผน ที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการคิดของนักเรียนที่เริ่มจากการแสวงหาความรู้ไปสู่การค้นพบข้อสรุปต่างๆ และนำข้อสรุปนั้นนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งในการทำการวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยใช้ขั้นตอนการสืบเสาะหาความรู้ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยผู้วิจัยได้ปรับกิจกรรมให้สอดคล้องกับวิชาภาษาไทยแบบ 5 ขั้นตอนประกอบด้วย ขั้นสร้างความสนใจ ขั้นสำรวจและค้นหา ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป ขั้นขยายความรู้และประเมินผล ดังนี้

ขั้นสร้างความสนใจ เป็นขั้นที่ครูกระตุ้นเพื่อสร้างความสนใจแก่นักเรียน หรือตรวจสอบ ทบทวนความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียน เพื่อนำเข้าสู่การเรียนรู้บทเรียนใหม่

ขั้นสำรวจและค้นหา เป็นขั้นที่นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรม โดยแบ่งการปฏิบัติเป็นกลุ่ม และรายบุคคล โดยนักเรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์เดิมมาสัมพันธ์กับความรู้ใหม่ จึงทำให้นักเรียนสามารถค้นพบหรือสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ เป็นที่ปรึกษาและเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการค้นพบ สร้างความรู้ด้วยตนเอง

ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป เป็นขั้นที่นักเรียนอธิบายหรือนำเสนอความรู้ที่นักเรียนค้นพบในขั้นที่สองโดยอาจใช้ความรู้หรือประสบการณ์เดิมเป็นฐาน ประกอบกับหลักฐานที่ค้นพบใหม่ ครูมีบทบาทตั้งคำถาม และให้ความรู้หรือข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อให้ นักเรียนกระจำชัดยิ่งขึ้น

ขั้นขยายความรู้ เป็นขั้นที่นักเรียนประยุกต์ใช้ความรู้ที่ค้นพบในสถานการณ์ใหม่ให้กว้างขึ้น จนก่อให้เกิดความลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ขั้นประเมินผล เป็นการประเมินการเรียนรู้ด้วยกระบวนการต่างๆ โดยเน้นให้นักเรียน นำความรู้ที่ได้มาประมวลและประยุกต์ใช้หรือผลการค้นพบ มาจัดแสดง เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกิด

ความคิด ทักษะและเจตคติต่อการทำกิจกรรมต่างๆ โดยมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน และปฏิสัมพันธ์กับครู อันก่อให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้

ผลสัมฤทธิ์ความคิดรวบยอดหลักภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ หมายถึง คະแนนของนักเรียนในการจำแนก อธิบายความรู้ ให้คำนิยาม และการนำความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับชนิดของคำทั้ง 7 ชนิด ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยาคำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน และอุทานไปใช้ได้ถูกต้องโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความคิดรวบยอดหลักภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ความพึงพอใจ หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อการสอนความคิดรวบยอดหลักภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการสืบเสาะหาความรู้ จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการจัดกิจกรรมการสืบเสาะหาความรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมการสืบเสาะหาความรู้ มีผลสัมฤทธิ์ด้านความคิดรวบยอดหลักภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ หลังเรียนสูงขึ้น
2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการสร้างความคิดรวบยอดหลักภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการสืบเสาะหาความรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. ได้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการสร้างความคิดรวบยอดหลักภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสืบเสาะหาความรู้ที่มีประสิทธิภาพ
4. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความคิดรวบยอดหลักภาษาไทยที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา